

Onsdag den 10. juni 2015

P8_TA(2015)0226

OLAF-Overvågningsudvalgets årsrapport for 2014

Europa-Parlamentets beslutning af 10. juni 2015 om OLAF-Overvågningsudvalgets årsrapport for 2014 (2015/2699(RSP))

(2016/C 407/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 29. april 2015 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2013, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne ⁽²⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 3. april 2014 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2013 om årsrapport 2011 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om årsrapport 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig ⁽⁵⁾,
- der henviser til den årlige aktivitetsrapport for 2014 fra OLAF-Overvågningsudvalget (herefter Overvågningsudvalget),
- der henviser til Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 4/2014 med titlen »Control of the duration of investigations conducted by the European Anti-fraud Office«,
- der henviser til OLAF's svar på Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 4/2014,
- der henviser til Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 5/2014 med titlen »OLAF external reporting on the duration of investigations«,
- der henviser til OLAF's svar på Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 5/2014,
- der henviser til Overvågningsudvalgets rapport nr. 1/2014 med titlen »Safeguarding OLAF's investigative independence«,
- der henviser til Overvågningsudvalgets rapport nr. 2/2014 med titlen »Implementation by OLAF of the Supervisory Committee's recommendations«,
- der henviser til Overvågningsudvalgets rapport nr. 3/2014 med titlen »Opening of cases in OLAF in 2012«,
- der henviser til OLAF's svar på Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 3/2014,
- der henviser til Overvågningsudvalgets notat om Overvågningsudvalgets analyse af udkastet til OLAF's prioriteter for undersøgelsespolitikken for 2015,
- der henviser til Overvågningsudvalgets årlige aktivitetsrapport for 2013,

⁽¹⁾ EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0118.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0287.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0318.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0062.

Onsdag den 10. juni 2015

- der henviser til Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 2/2013 med titlen »Establishing an internal OLAF procedure for complaints«,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 1/2014 med titlen »OLAF Investigation Policy Priorities«,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets udtalelse nr. 2/2014 med titlen »Case selection in OLAF«,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets bemærkninger vedrørende undersøgelsesprocedurerne for OLAF,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets henstillinger for 2012,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets dokument med titlen »Mission, competences and objectives of the Supervisory Committee of the European Anti-Fraud Office — Mid-term strategy (2014 2015)«,
 - der henviser til Overvågningsudvalgets samarbejdsordninger med OLAF,
 - der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og til Rådet om OLAF-Overvågningsudvalgets årsrapport for 2014 (O-000060/2015 — B8-0553/2015, O-000061/2015 — B8-0554/2015 og O-000066/2015 — B8-0555/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sin årlige aktivitetsrapport for 2014 bemærkede, at der på tidspunktet for omorganiseringen af OLAF (den 1. februar 2012) blev indledt 423 sager på samme dag som følge af en enkelt afgørelse fra OLAF's generaldirektør; der henviser til, at Overvågningsudvalget på grundlag af sin analyse konkluderede, at i) OLAF ikke har foretaget en passende vurdering af de modtagne oplysninger i nogen af de sager, som Overvågningsudvalget undersøgte, at ii) der for langt størstedelen af sagernes vedkommende heller ikke var den mindste antydning af, at der havde fundet en vurdering sted, og at iii) generaldirektøren for OLAF indledte alle de pågældende sager uden på forhånd at have fastslået, at der forelå en tilstrækkelig alvorlig mistanke om svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Den Europæiske Unions finansielle interesser, hvilket er i strid med det retlige krav for at indlede en OLAF-undersøgelse, der var gældende på det pågældende tidspunkt;
- B. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sine meddelelser til EU-institutionerne har påpeget, at generaldirektøren for OLAF i 2014 ikke underrettede Overvågningsudvalget om de OLAF-henstillinger, der ikke var blevet gennemført, på trods af, at generaldirektøren i medfør af artikel 17, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, klart er forpligtet hertil;
- C. der henviser til, at Overvågningsudvalget i første halvdel af sit mandat fremsatte 50 henstillinger til OLAF, hvoraf kun otte blev gennemført fuldt ud, seks blev delvist gennemført, en er under behandling og 20 ikke blev gennemført, og til, at Overvågningsudvalget i 15 tilfælde ikke var i stand til at kontrollere gennemførelsen som følge af, at der ikke forelå tilstrækkelige materielle oplysninger;
- D. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sit notat om udkastet til OLAF's prioriteter for undersøgelsespolitikken (IPP) for 2015 bemærkede, at OLAF ikke havde taget hensyn til de tre henstillinger, som Overvågningsudvalget havde fremsat i dets udtalelse nr. 1/2014: i) generaldirektøren for OLAF havde ikke udstedt retningslinjer for anvendelsen af udvælgelsesprincipper, der følger af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (effektiv udnyttelse af ressourcer, proportionalitet, subsidiaritet/merværdi), og i stedet for at revidere de finansielle indikatorer med henblik på at tilpasse dem til virkeligheden for så vidt angår udgiftsprogrammerne havde afskaffet dem fuldstændigt, ii) udkastet til prioriteter for undersøgelsespolitikken for 2015 synes at have taget højde for flere dokumenter fra interessenter, men tilsyneladende har der ikke fundet en dialog sted med de berørte parter hvad angår de finansielle indikatorer og en eventuel opfølgning på de sager, hvor der forelå en tilstrækkelig mistanke om svig, som derimod var blevet afvist på grundlag af enten prioriteterne for undersøgelsespolitikken eller udvælgelsesprincipperne; iii) generaldirektøren for OLAF havde hverken fremsendt en vurdering af anvendelsen af de tidligere prioriteter for undersøgelsespolitikken eller en sammenfatning af tilbagemeldingerne fra interessenterne til Overvågningsudvalget på trods af, at han tidligere havde givet tilsagn herom;
- E. der henviser til, at Overvågningsudvalget konsekvent har påpeget dets manglende evne til at overvåge OLAF's uafhængighed, dets undersøgelsesbeføjelser, anvendelsen af processuelle garantier og undersøgelsesernes varighed på grund af manglende adgang til de nødvendige oplysninger;

Onsdag den 10. juni 2015

- F. der henviser til, at Overvågningsudvalget har fastslået, at det grundlæggende problem med hensyn til effektiviteten af dets tilsynsrolle ikke skyldes en utilstrækkelig gennemførelse af samarbejdsordningerne, men derimod beror på, at Overvågningsudvalget og generaldirektøren for OLAF opfatter Overvågningsudvalgets rolle grundlæggende forskelligt;
- G. der henviser til, at Parlamentet i sine ovennævnte beslutninger om årsrapporterne for 2011 og 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig, opfordrede til at forbedre Overvågningsudvalgets evne til at udfylde sin rolle;
- H. der henviser til, at Overvågningsudvalget ved flere lejligheder har opfordret EU-institutionerne til enten at styrke deres kompetencer, navnlig ved hjælp af fuldstændig adgang til OLAF's sagsakter, eller til at iværksætte andre foranstaltninger med henblik på at sikre OLAF's ansvarlighed;
- I. der henviser til, at generaldirektøren for OLAF i marts 2014 forpligtede sig til en gang om året at sende Overvågningsudvalget en rapport om antallet af modtagne klager, rettidigheden af deres behandling og deres klassificering som enten berettiget eller ej; der henviser til, at Overvågningsudvalget imidlertid beretter, at det ikke har modtaget sådanne oplysninger;
- J. der henviser til, at forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 har styrket Overvågningsudvalgets rolle i forbindelse med at føre tilsyn med varigheden af OLAF's undersøgelser; der henviser til, at Overvågningsudvalget — uagtet OLAF's formelle overholdelse af sin forpligtelse til regelmæssigt at underrette Overvågningsudvalget om undersøgelser, der varer over 12 måneder — i sin udtalelse nr. 4/2014 om kontrol med varigheden af undersøgelser, der foretages af OLAF («Control of the duration of investigations conducted by OLAF») konkluderede, at de modtagne oplysninger ikke havde været tilstrækkelige til, at det på korrekt og effektivt vis kunne overvåge varigheden af OLAF's undersøgelser;
- K. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sin udtalelse nr. 5/2014 om OLAF's eksterne rapportering om varigheden af undersøgelserne («OLAF external reporting on the duration of investigations») konkluderede, at rapporteringen om varigheden af OLAF's undersøgelser ikke havde givet et fyldestgørende billede af undersøgelsesaktiviteterne; der henviser til, at OLAF i sin årsberetning anførte, at »undersøgelserne er blevet afsluttet på kortere tid«, mens Overvågningsudvalget konkluderede, at forbedringen af resultaterne af OLAF's undersøgelser skyldtes indførelsen af nye beregningsmetoder;
- L. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sin rapport nr. 1/2014 om sikring af OLAF's uafhængighed («Safeguarding OLAF's independence») opfordrede til at præcisere OLAF's rolle i gennemførelsen af Kommissionens politik for bekæmpelse af svig i cigaretsektoren;
- M. der henviser til, at Overvågningsudvalget i sin årlige aktivitetsrapport to år i træk har udtrykt bekymring over den manglende gennemsigtighed vedrørende OLAF's deltagelse i Kommissionens møder i clearingcentralen og de iboende risici med hensyn til OLAF's uafhængighed i undersøgelserne;
- N. der henviser til, at Overvågningsudvalget har henledt EU-institutionernes opmærksomhed på behovet for at gennemføre kravene i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 vedrørende uafhængigheden af Overvågningsudvalgets sekretariat;
- O. der henviser til, at Overvågningsudvalget har identificeret fire grundlæggende betingelser for at sikre, at sekretariatet fungerer uafhængigt: i) ansættelse af personale, bedømmelse og forfremmelse af sekretariatschefen på grundlag af Overvågningsudvalgets beslutninger; ii) omklassificering af sekretariatschefen til seniormanager; iii) sekretariatschefens ansættelse, bedømmelse og forfremmelse af sekretariatets personale og iv) subdelegation af sekretariatets budgetgennemførelse til sekretariatschefen;
- P. der henviser til, at Parlamentet har gennemgået OLAF's svar på Overvågningsudvalgets rapporter og udtalelser, som blev leveret til Parlamentet;
1. understreger på det kraftigste OLAF's ansvar for at opfylde de retlige krav for at indlede en undersøgelse; minder om, at kun 8,4 % af de sager, der var afsluttet, resulterede i henstillinger ud af de 423 sager, der blev indledt samme dag; opfordrer Overvågningsudvalget til regelmæssigt at følge op på overholdelsen af de retlige krav;
 2. henviser til sin ovennævnte beslutning af 29. april 2015 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2013 og opfordrer indtrængende OLAF til hurtigst muligt at give en begrundelse for de tilfælde, hvor det ikke har gennemført Overvågningsudvalgets henstillinger;

Onsdag den 10. juni 2015

3. finder det beklageligt, at Overvågningsudvalget fandt det umuligt at konkludere, om prioriteterne for undersøgelsespolitikken var blevet identificeret korrekt, og om anvendelsen af disse har haft positive eller negative konsekvenser for kampen mod svig og korruption;
 4. beklager, at Overvågningsudvalget ikke er i stand til at udøve sit mandat fuldt ud; henviser til sine ovennævnte beslutninger om årsrapporterne for 2011 og 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig, og anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger til at forbedre Overvågningsudvalgets evne til at overvåge OLAF's uafhængighed og undersøgelsesfunktion, anvendelsen af de proceduremæssige garantier og undersøgelsesernes varighed, uden dog at bringe OLAF's uafhængighed i fare;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at lette forhandlingerne mellem OLAF og Overvågningsudvalget ved inden den 31. december 2015 at udarbejde en handlingsplan for ændring af samarbejdsordningerne med henblik på at skabe et miljø, hvor Overvågningsudvalget kan opfylde sit mandat; er af den opfattelse, at de ændrede samarbejdsordninger bør præcisere Overvågningsudvalgets rolle i forhold til alle berørte parter; bemærker, at sekretariatet for den fælles kontrolinstans er under det overvågede organs (administrative) kontrol;
 6. opfordrer til, at OLAF's generaldirektør opfylder sit tilsagn om at oplyse Overvågningsudvalget om antallet af modtagne klager, rettidigheden af deres behandling og deres klassificering som enten berettiget eller ej;
 7. opfordrer indtrængende OLAF til at overholde de retlige krav med henblik på at gøre det muligt for Overvågningsudvalget at opfylde en af dets vigtigste opgaver med hensyn til at føre tilsyn med varigheden af OLAF's undersøgelser;
 8. glæder sig imidlertid over, at OLAF og Overvågningsudvalget er begyndt at arbejde sammen om at forbedre de oplysninger, som OLAF stiller til rådighed for Overvågningsudvalget, og om at berige indholdet af de rapporter, der vedrører undersøgelser, der har varet længere end 12 måneder;
 9. bemærker, at 13 undersøgere (10 %) ud af i alt 134 undersøgere i slutningen af 2014 beskæftigede sig med sektoren for tobaksvarer og varemærkeforfalskning, og at 44 undersøgere (33 %) med landbrugs- og strukturfondsenhederne, som tegnede sig for 86 % af de finansielle interesser, som stod på spil (1,9 mia. EUR); henstiller derfor til, at OLAF genovervejer fordelingen af sine ressourcer;
 10. udtrykker bekymring over gennemsigtigheden af OLAF's deltagelse i Kommissionens møder i clearingcentralen;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de nationale parlamenter og OLAF-Overvågningsudvalget.
-